

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№3-4 (2901-2902)

П'ятниця,
27 лютого 2015 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ЛЮБИ ЖІНКИ!

Дозвольте щиро привітати Вас зі святом весни, краси та гармонії – Міжнародним жіночим днем!

Усе найсвітліше в нашому житті – радість, щастя, кохання, діти – пов'язане з Жінкою, берегиною роду людського. Нема у світі п'єдесталу вищого, ніж той, на якому стоїть Жінка. Бо вона – це мир на землі, злагода в суспільстві та сім'ї.

Нехай урочистість і піднесеність будуть у Ваших серцях не тільки в цей святковий день, але й щодня – у колективах, родині, сім'ях. Нехай чоловіча увага та гарне ставлення надають Вам наснаги для нових звершень, а праця приносить задоволення.

Від імені чоловіків нашого колективу бажаю Вам міцного здоров'я, щастя й любові. Миру й добра Вам! Зі святом!

Із щирими побажаннями,
ректор університету
Володимир Лісовий

ЗУСТРІЧ

На базі ХНМУ відбувся конструктивний діалог медичної спільноти з Міністром охорони здоров'я України

10 лютого на базі Харківського національного медичного університету відбулася зустріч Міністра охорони здоров'я України Олександра Квіташвілі з керівниками органів місцевої виконавчої влади, місцевого самоврядування Харківської області, провідних медичних закладів регіону, представниками професійних асоціацій, професорсько-викладацьким складом та студентами.

Передусім ректор університету Володимир Лісовий привітав усіх присутніх та зазначив, що візит Міністра збігається з часом святкування 210-ї річниці Харківської вищої медичної школи, яка підготувала багато фахівців для профільної галузі. Від імені Харківської облдержадміністрації виступив заступник губернатора Харківської області Вадим Глушко, який висловив сподівання на конструктивний діалог та подальшу поступову реалізацію демократичних стратегій і планів.

Надалі слово було надано Олександру Квіташвілі, який підкреслив, що йому дуже приємно знову відвідати Харків й зустрітися з новаторами та прогресивними людьми, готовими до будь-яких змін. Міністр висловив сподівання, що нові реформи пройдуть швидко, а пацієнти й всі, хто мають відношення до медичної галузі, відчують покращання. «Найбільша проблема, що поставила перед нами – це система фінансування, яка існує у нашій державі, вона не дає можливості слідкувати за якістю медичних послуг», – зауважив керівник МОЗ.

Олександр Квіташвілі підкреслив, що медицину треба зробити відкритішою та доступнішою. Необхідно побудувати систему, що буде забезпечувати соціально незахищене населення, змінити статус лікарень та почати виходити на ринок страхової медицини. Також не залишилися поза увагою й медичні ВНЗ – стратегія передбачає надання медичним навчальним закладам

своїх клінічних баз для нормального розвитку професії. Міністр докладно зупинився на таких основних цілях реформування, як створення конкуренції на ринку медичних послуг, надання пацієнту права вибору послуг, підтримання розвитку і вкладу нових інвестицій у галузь охорони здоров'я, зниження цін на фармацевтичні товари, легалізація витрат тощо.

Усі присутні мали змогу поставити Олександру Квіташвілі питання, що стосуються реформування охорони здоров'я України. Зустріч продовжилась в аудиторії № 1, де відбулося засідання Стратегічної дорадчої групи щодо обговорення проекту Національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я України (2015–2025 рр).

У РАМКАХ ВІЗИТУ

МІНІСТР ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ПОСПІЛКУВАВСЯ ЗІ СТУДЕНТАМИ

Під час зустрічі значну увагу було приділено діяльності волонтерської групи університету, досягнення якої у своїй промові розкрила координатор волонтерської та хоспісної допомоги Анастасія Рождественська. Також вона вручила ключі та документи

на університетську машину УАЗ-452 (гроші на її відновлення були зібрані під час благодійного ярмарку «ХНМУ – воїнам АТО») полковнику Юрію Лебедю, який пообіцяв, що вже наступного тижня автомобіль допомагатиме в зоні антитерористичної операції.

СВЯТО МАСЛЯНОЇ

ШАНУЄМО УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ

19 лютого в рамках проекту «Українські традиції» в Харківському національному медичному університеті відбулося святкування давнього народного свята Масляної. Організаторами дійства стали представники Координаційної ради студентського самоврядування та профкому студентів вишу.

Викладачі, студенти та співробітники університету з великим задоволенням відвідали свято, де панувала неймовірно весела та дружня атмосфера. Головною прикрасою заходу ста-

ли млинці з різноманітними начинками.

Ректор університету Володимир Лісовий відкрив Масляну та скуштував перший млинець, який, всупереч відомому прислів'ю, дуже йому сподобався. Святкування не залишило байдужим та голодним колектив університету. До того ж, усі бажаючі отримали листівки з фірмовим рецептом млинців ХНМУ.

На мою думку, кожен студент має пам'ятати і шанувати українські традиції.

Настя Піскарьова

ВІЗИТ

ОЛЕКСАНДР
КВІТАШВІЛІ
ВІДВІДАВ
ЦЕНТР УРОЛОГІЇ
І НЕФРОЛОГІЇ

Під час робочої поїздки на Харківщину Міністр охорони здоров'я України Олександр Квіташвілі відвідав Харківський обласний клінічний центр урології і нефрології ім. В.І. Шаповала.

Міністр ознайомився з роботою Центру та практикою приватно-державного партнерства, яке реалізується тут через лікарняну касу. Він також відвідав відділення, де надається високоспеціалізована медична допомога вимушеним переселенцям із Луганської та Донецької областей. Таких особливих пацієнтів, які отримують замісну ниркову терапію, нині в закладі 23. Їм проводиться гемодіаліз та перитонеальний діаліз.

За словами директора Центру Володимира Лісового, з початку проведення антитерористичної операції в закладі отримали медичну допомогу 1022 жителі Луганської та Донецької областей. Зараз в умовах Центру загалом отримують замісну ниркову терапію 406 пацієнтів, серед них 250 – гемодіаліз, 71 – перитонеальний діаліз.

Прес-служба МОЗ України

20 лютого в Україні відзначають День Героїв Небесної Сотні

Президент України Петро Порошенко підписав Указ «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні» на знак відваги, сили духу і стійкості громадян, які віддали своє життя під час Революції гідності, захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України.

Героїзм українського народу на численних Євромайданах України став свідченням його національної зрілості, консолідації, відданості ідеалам української державності, демократії та великого патріотизму.

Довідка

У лютому 2014 року під час сутичок протестувальників із силовиками в центрі Києва загинули понад 100 осіб, сотні були поранені, найбільше – 20 лютого. Згодом загиблих учасників акцій протесту почали називати «Небесною сотнею».

Хода, присвячена річниці Революції гідності

НАША ДОПОМОГА

НАВЧАННЯ ДЛЯ БІЙЦІВ НАЦГВАРДІЇ

30 та 31 січня викладачі Харківського національного медичного університету під керівництвом ректора Володимира Лісового провели навчально-методичні збори з надання первинної домедичної допомоги у військових умовах для особового складу військової частини Нацгвардії.

Для бійців були проведені теоретично-практичні заняття з надання само- та взаємодопомоги при отриманні поранень – кульових та осколкових, мінових та вибухових, а також накладення джгута, асептичної пов'язки, транспортна іммобілізація та евакуація тощо.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ЗБОРИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Для збереження життя і здоров'я військовослужбовців у надзвичайних ситуаціях та в умовах антитерористичної операції 23–24 лютого викладачі Харківського національного медичного університету провели виїзні навчально-методичні збори в одній з військових частин Харківської області.

Під час зборів робоча група викладачів провела для бійців теоретично-практичні заняття з надання само- та взаємодопомоги при отриманні поранень під час бойових дій.

ДОПОМАГАЄМО ВОЇНАМ АТО

З огляду на події в Україні на базі Харківського Військово-медичного клінічного центру Північного регіону висококваліфіковані лікарі кафедр нейрохірургії, хірургії, травматології та ортопедії Харківського національного медичного університету надають спеціалізовану невідкладну медичну допомогу військовослужбовцям, які постраждали під час проведення АТО.

З провідними фахівцями хірургічного та травматологічного профілю узгоджений графік щодо проведення операцій, надання консультацій та реабілітації військовослужбовців української армії.

Не залишились байдужими й студенти Харківського національного медичного університету – з травня минулого року вони чергують у відділеннях шпиталю. Під час чергування волонтери допомагають робити перев'язки, медичні маніпуляції та доглядають постраждалих. За участю керівництва Військово-медичного клінічного центру Північного регіону визначено потребу в кількості добровольців та обговорено графік чергування.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДОСЯГНЕНЬ НА БАЗІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КЛІНІКИ

4 січня на базі Університетської клініки Харківського національного медичного університету відбулася конференція за підсумками роботи Центру малоінвазивних технологій і серцево-судинної хірургії за минулий рік.

У заході взяли участь ректор ХНМУ Володимир Лісовий, директор Центру Володимир Савенков та проректор з лікувальної роботи Юрій Резуненко. Також були присутні співробітники університетської клініки та кафедр університету, представники Інституту хірургії, Обласної клінічної лікарні та Інституту ім. М.І. Ситенка.

Володимир Миколайович, звертаючись до присутніх, зазначив, що в університетській клініці створені всі умови для роботи й розвитку сучасних методик, у тому числі й хірургічних. Основне завдання університетської клініки – освоєння нових технологій, надання сучасної допомоги пацієнтам і створення наукової й практичної бази для навчання молодих фахівців.

У своїх презентаціях співробітники Центру наочно показали, яких результатів досягнуто протягом року, зокрема відкриття мультифункціональної рентгеноопераційної, що відповідає всім європейським стандартам, проведення унікальних операцій з використанням малоінвазивних методів в урології, судинній хірургії, травматології тощо. Наостаннє були висвітлені подальші перспективи розвитку Центру з різних напрямків медицини.

ЭПОНИМЫ В АНАТОМИИ ЧЕЛОВЕКА

Из книги «Эпони́мы в анатомии человека»
под ред. проф. **Н.А. Волошина**

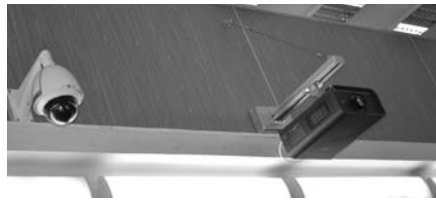
Noduli lymphatici aggregate – Пейеровы бляшки

Иоганн Пейер (Johann Conrad Peyer) (1653–1712) – швейцарский морфолог. Образование получил в Париже. Был профессором логики, риторики и медицины в Шафгаузене. Впервые описал скопления лимфоидных фолликулов в кишках.

Capsula prostatica – капсула Пирогова-Ретциуса

Андрес Ретциус (Anders Adolf Retzius) (1796–1860) – шведский анатом и антрополог. Служил военным врачом, позже профессором ветеринарной науки в Стокгольмском Ветеринарном институте. После был назначен профессором анатомии в Каролинском институте, где проработал до самой своей смерти. Его работы посвящены различным вопросам сравнительной анатомии.

ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Харківські виші отримали наказ від Міністерства освіти і науки України про посилення заходів безпеки під час проведення навчального процесу. У Харківському національному медичному університеті з цим проблем немає. Ще 4 роки тому у виші ввели електронну систему контролю входу та виходу з університету. На такий крок пішли через велику кількість іноземних студентів.

Ректор ХНМУ Володимир Лісовий в інтерв'ю ОТБ повідомив:

«При вільному вході ми стикалися з тим, що зі збільшенням кількості студентів збільшилася й кількість крадіжок та різних інцидентів. Буває, що нові студенти намагаються передати пропуск іншим, але він зроблений таким чином, що увійти кілька разів не можна. Для того, щоб увійти, потрібно вийти».

Наразі такі інциденти зведені до нуля, зазначають в університеті. І студенти, і викладачі мають електронні перепустки, на яких зазначені їхні персональні дані та фото. Система фіксує вхід та вихід. Передати іншій особі перепустку неможливо.

Адміністрація має забезпечувати максимально комфортні та безпечні умови навчання, говорять у виші. Тож, окрім електронної перепусткової системи, в медичному університеті запровадили і відеоспостереження. Така система дисциплінує самих студентів.

За словами Володимира Миколайовича, сьогодні відеоспостереження ведеться у всіх коридорах і аудиторіях нашого університету, і студенти про це знають.

Техніки університету розповідають, що система відеоспостереження та перепусток не тільки дисциплінує студентів, але і допомагає у розкритті злочинів.

З початку введення електронної системи та відеоспостережень серед студентів і викладачів було багато нарікань, зізнається ректор університету. Та після того, як система продемонструвала чимало переваг, студенти змінили думку.

Катерина, студентка 3-го курсу медичного університету, висловила свою власну думку із приводу безпеки: «Це дуже добре, тому що все контролюється й ніхто з вулиці не може зайти й нашкодити».

На посилення заходів безпеки в університеті витратили 270 тис. грн. Наслідувати досвід вишу планують й інші навчальні заклади Харкова. Так, університет імені Каразіна вже розробив проект системи електронних перепусток з чіпами. Спочатку таку систему введуть у головному і північному корпусах, потім – у корпусі на вулиці Мירוносицькій. Посилають заходи безпеки і в політехнічному інституті.

Ірина Клименко, кореспондент ОТБ

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

СТВОРЕНО ЦЕНТР МЕДИЧНОГО КРАЄЗНАВСТВА

За рішенням Вченої ради університету на базі кафедри суспільних наук створений Центр медичного краєзнавства ХНМУ. Його основним завданням є національно-патріотичне виховання студентства, організація та координація наукових досліджень з медичного краєзнавства Харкова, науково-методичне керівництво та популяризація результатів.

Центр є структурним підрозділом університету і об'єднує дослідників медичного краєзнавства м. Харкова. Директором Центру призначено кандидата історичних наук Ганну Демочко, а науковим консультантом – доктора історичних наук, професора Ігоря Робака. Як відзначив на засіданні Вченої ради проректор з наукової роботи професор Валерій М'ясоєдов, кафедра суспільних наук має неабиякий науковий потенціал для того, щоб керувати роботою такого центру. Вперше у фаховому виданні з історичних наук Ганна Леонідівна та Ігор Юрійович надали визначення терміну «медичне краєзнавство» та обґрунтували необхідність включення його до системи національного краєзнавства. Ця теза була позитивно сприйнята головою Національної спілки краєзнавців України, про що свідчить відкриття спеціального рубрики «Медичне краєзнавство» у провідному фаховому історичному журналі «Краєзнавство».

Робота Центру спрямовуватиметься на накопичення та розповсюдження знань з історії медицини, фармації та охорони здоров'я рідного краю. Це вкрай важливо для реалізації патріотичної складової у вихованні сучасної молоді, адже медики мають відчувати гордість за свій рідний край та ідентифікувати себе як частину загальноукраїнської історії.

Головним завданням Центру є здійснення наукових досліджень у галузі медичного краєзнавства; пропаганда та розповсюдження отриманих знань; запровадження медико-краєзнавчої складової в процесі підготовки майбутніх медиків. Для цього Центр встановлюватиме наукові контакти з провідними краєзнавчими та просвітницькими установами, проводитиме конференції, «круглі столи», читання, презентації, дискусії тощо. Велика увага приділятиметься участі студентства у роботі Центру, що надасть змогу майбутнім медикам відчувати себе пошукачами історичних скарбів.

Організаційний комітет Центру медичного краєзнавства

ФЕСТИВАЛЬ НАУКИ

ВКЛАД МОЛОДЕЖНОЇ НАУКИ В МЕДИЦИНУ
ТРЕТЬОГО ТисяЧЕЛЕТТЯ

20 январа прошло секционное заседание по педиатрии в рамках межвузовской конференции молодых ученых и студентов «Медицина третьего тысячелетия» по педиатрии, посвященной 210-летию основания Харьковского национального медицинского университета.

В работе конференции принимали участие молодые ученые и студенты всех кафедр педиатрии, которые представили 22 доклада, посвященных различным разделам педиатрии и неонатологии. Хотелось отметить разнотемность представленных работ, хорошую теоретическую подготовку докладчиков, свободное владение материалом. Доклады студентов кафедр пропедевтики педиатрии № 1 и 2 охватывали актуальные вопросы социальной педиатрии, здорового образа жизни, воспитания и вскармливания здорового ребенка. Работы молодых ученых и студентов кафедр педиатрии № 1 и неонатологии и педиатрии № 2 в основном были связаны с изучением современных этиопатогенетических механизмов, особенностей клинических проявлений и течения различных заболеваний в современных условиях. Особый интерес представили работы студентов, посвященные описанию редко встречающихся генетических заболеваний и синдромов, которые они наблюдали в профильных лечебных учреждениях.

После обсуждения I место единогласно присудили студентке Татьяне Емец за доклад на тему «Причины нарушения менструального цикла у девочек-подростков», II место заняли студенты Марина Пряченко и Анастасия Труш – работа на тему «Медико-социальные факторы формирования уровня соматического здоровья современных школьников», III место получила работа студентки Елизаветы Цимбал «Состояние сердечно-сосудистой системы у новорожденных с задержкой внутриутробного развития в раннем неонатальном периоде».

По окончании работы секции «педиатрии» студенты и сотрудники кафедр поделились своим мнением о прослушанных докладах. Заведующая кафедр педиатрии № 1 и неонатологии профессор Анна Сенаторова, подводя итоги конференции, охарактеризовала каждую работу, сделала указания и замечания по всем докладам, поблагодарила всех участников и их руководителей, а также пожелала дальнейших успехов в работе студенческого научного общества и молодых ученых ХНМУ.

Т.С. Малич, доцент кафедры педиатрии № 1 и неонатологии

АЛЬМА МАТЕР – 210

Перші кроки
(Продовження)

Левін
Марк Миронович

Калита
Ганна Іванівна

У 1920 році медичний факультет Імператорського Харківського університету об'єднується з Жіночим медичним інститутом у Медичну академію, яка в 1921 році перейменовується в Харківський медичний інститут.

1920 – рік заснування Наукової бібліотеки ХНМУ (НБ ХНМУ). Об'єднання частини кафедральних книжкових фондів медичного факультету, профкомівської бібліотеки (раніше – «Книжкова лавка») стало документною базою для НБ ХНМУ. Бібліотека отримала штат – 6 осіб, виділено кошти на придбання літератури.

Бібліотека у 20-і роки

Першим завідувачем бібліотеки ХМІ був **Марк Миронович Левін**, який очолював її з 1920 по 1931 р. Випускник ХМІ, він багато зробив для розвитку бібліотеки, згодом став професором, завідувачем кафедри хірургії. Серед перших працівників бібліотеки був **Георгій Андрійович Бурлаченко**, студент, пізніше лікар, а потім – професор ХМІ.

Спочатку бібліотеку організували для обслуговування студентів навчальною літературою, але поступово почали поповнювати науковою літературою. У 1923-1925 рр. отримано велику партію книг з Німеччини, привезених академіком В.П. Воробйовим, передплачували 80 назв вітчизняних та 40 іноземних журналів. Організовано читальний зал на 70 місць.

Бібліотека у 30-і роки

З 1931 по 1937 рік бібліотекою завідувала **Ганна Іванівна Калита**. Лікар за освітою, вона закінчила медичний факультет Паризького університету, одержала там ступінь доктора медицини. У 1935 році фонд бібліотеки складав майже 54 тис. примірників, серед них понад 7 тис. державною мовою. Пізніше, у 1937 році за ініціативою директора інституту Д.С. Ловлі бібліотеку розділили на навчальну (завідувач А.І. Калита) і наукову (завідувач М.Є. Френкель), обидві із самостійним бюджетом.

Випускниця Старооскольської жіночої гімназії (1911) **Марія Євнівна Френкель** після закінчення медичного факультету Харківського університету в 1915 році отримала звання Аптекарського помічника, спеціальність – фармацевт. Вона очолювала бібліотеку у 1937–1951 рр.

Напередодні Великої Вітчизняної війни фонд наукової бібліотеки складав 80 тис. примірників, навчальної – 100 тис., передплачувались усі вітчизняні періодичні видання та 9 іноземних журналів. Працювали алфавітний, систематичний і предметний каталоги, зведений каталог кафедральних бібліотек.

І.В. Киричок,
директор Наукової бібліотеки ХНМУ

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

ЯКІСТЬ ОСВІТИ СПРИЯЄ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

27 лютого Харківський національний медичний університет відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Узбекистан в Україні Пан Алішер Абдуалієв.

Під час зустрічі з керівництвом університету Пан Посол підкреслив, що випускники ХНМУ – громадяни Узбекистану успішно працюють і сприяють розвитку своєї держави, а також наголосив на необхідності встановлення безпосередніх контактів у сфері вищої освіти. На зустрічі були обговорені питання щодо перебування громадян Узбекистану в Україні та їх навчання в університеті.

Наприкінці візиту Пан Алішер Абдуалієв зустрівся зі студентами та проінформував їх щодо виборів президента Республіки Узбекистан, які відбудуться 29 березня 2015 р.

ЮВІЛЕЙНИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОРТОПЕДІВ-ТРАВМАТОЛОГІВ

19 лютого на базі Науково-практичного медичного центру відбулася ювілейна науково-практична конференція з міжнародною участю, присвячена 210-річчю з дня заснування Харківського національного медичного університету та 80-річчю кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я.

На початку роботи конференції учасники й гості ознайомилися з роботою відділення відновного лікування хворих ортопедо-травматологічного профілю НПМЦ ХНМУ, де в практику впроваджено сучасні технології комплексного підходу до медичної реабілітації. Завдяки співпраці співробітників кафедр фізичної реабілітації та спортивної медицини, загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб, травматології та ортопедії, урології, нефрології та андрології, а також учених із Німеччини та Азербайджану реалізовано мультидисциплінарну концепцію відновного лікування.

Науковий форум відкрив проректор з лікувальної роботи професор Юрій Резуненко, який привітав присутніх та розповів про історію створення і становлення кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я.

Під час роботи конференції були розглянуті питання щодо актуальних проблем медичної реабілітації хворих із наслідками пошкодження тазу – однієї з найбільш складних категорій ортопедо-травматологічних пацієнтів. Адже травми тазу, значний відсоток яких є поліструктурними, множинними або поєднаними, потребують спільних зусиль травматологів, урологів, гінекологів, реабілітологів та лікарів суміжних спеціальностей на всіх етапах лікування. Із зацікавленням аудиторія сприйняла доповіді про сучасні підходи до медичної реабілітації хворих із травмами тазу, типові помилки відновного лікування поліструктурних пошкоджень пояса нижньої кінцівки, а також урологічні розлади у таких пацієнтів.

У другій частині конференції звернули увагу на питання діагностики й лікування хворих із посттравматичними артрозами та багатоплощинними деформаціями пояса нижніх кінцівок. Учасників форуму зацікавили доповіді, присвячені структурним та патомеханічним змінам, пов'язаним з наслідками травм тазу – механізмам реалізації остеопорозу та синдрому клубово-поперекової зв'язки.

У заключному слові голова Харківського обласного відділення Української асоціації ортопедів-травматологів зауважив, що конференція пройшла в конструктивній атмосфері, висвітлила актуальність питання медичної реабілітації хворих із пошкодженнями тазу, а результати наукових досліджень, представлені у доповідях, продемонстрували необхідність комплексного мультидисциплінарного підходу до організації відновного лікування пацієнтів з наслідками травм опорно-рухової системи.

А.Г. Істомін, Л.М. Пасієшвілі

ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ
СВЯТО

Перші березневі дні дарують нам світлі променисті свята... Одним із таких свят для нас є 9 березня – день Шевченкового народження, день певною мірою знаковий для всього українського народу. Приємно відзначити той факт, що студенти нашого університету не залишилися осторонь такої знаменної події. Вони взяли активну участь у Шевченківських читаннях, присвячених 200-й річниці від дня народження Великого Кобзаря. Цій знаменній події присвячено більшість виховних заходів 2014–2015 навчального року.

10 листопада 2014 року викладач кафедри української мови, основ педагогіки та психології Алла Дудка провела в 29-й групі V медичного факультету тематичне заняття з української мови, присвячене Тарасу Шевченку як основоположнику сучасної української літератури. На занятті студенти ознайомилися з основними фактами біографії письменника, дізналися про історію написання «Кобзаря». Студенти Юлія Куковицька, Анастасія Гайбель, Ганна Бурлака підготували цікаві доповіді про творчий доробок Великого Кобзаря, також учасники заходу продекламували відомі вірші поета.

Тематичні заняття, присвячені визначній події, провели також з групами іноземних студентів доцент Ольга Калініченко та викладач Інна Кулікова.

У листопаді серед студентів I курсів було проведено університетський етап конкурсу ім. Т.Г. Шевченка. Переможцями конкурсу стали Сергій Лисицький (II медичний факультет), Олександра Шарапова (II медичний факультет), Ілля Шевченко (III медичний факультет).

Приємно відзначити той факт, що цього року наші переможці порадували нас високими результатами на обласному етапі: конкурсні роботи всіх наших учасників потрапили до першої десятки, а Олександра Шарапова (родом з Алчевська) посіла II місце та була удостоєна честі взяти участь у Всеукраїнському етапі конкурсу ім. Т.Г. Шевченка.

У грудні 2014 року спільно із бібліотекою було проведено лекцію та підготовлено презентацію, присвячену творчості Шевченка-художника, для англомовних студентів.

Також на березень 2015 року колективом кафедри запланована ціла низка заходів щодо вшанування пам'яті видатного поета.

Оксана Самолисова, викладач кафедри української мови, основ педагогіки та психології

ХАРЬКОВСКАЯ ВЫСШАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ШКОЛА
В ВОСПОМИНАНИЯХ ПРОФЕССОРОВ И ВЫПУСКНИКОВСТУДЕНЧЕСКИЕ СТРОИТЕЛЬНЫЕ
ОТЯДЫ В МОЕЙ ЖИЗНИ

Студенческая молодость – уникальный период жизни. После школьной образовательной программы с ее вынужденной уравниловкой ты попадаешь в новую, выбранную тобой образовательную среду, которая, пожалуй, впервые объединяет тебя с твоими сверстниками общим интересом и стремлением получить желанную профессию.

Но студенческая молодость – это не только и даже не столько учеба. Это первая настоящая любовь, крепкая дружба на всю жизнь, неоднократно проверенная взаимопомощью, взаимопониманием, взаимопрощением... И особенно повезло моему поколению с совместным трудом в составе студенческих строительных отрядов.

В первом своем ССО под популярным в то время названием «Ритм» я работал на строительстве промышленного объекта в городе Барвенково Харьковской области. Отряд состоял из студентов моего курса, что было особенно важно для нашего дружеского сближения после двух лет совместной учебы в институте. Запомнилась бесконечная крыша под палящим солнцем, огнедышащая «битумка» и раскаленный рубероид. И мы, такие же раскаленные, загорелые, чумазые, полные энтузиазма, с терками на длинных ручках. Чистые черти в пекле. Но главное, конечно, начиналось после работы. «Организованному» контингенту представлялась долгожданная свобода перемещения и действий, которую каждый использовал в меру своих возможностей и интересов. «Гвоздями программы» были, конечно же, дискотека и кино. При этом, кроме дисциплинарных ограничений, основанных на уважении к руководству отряда, были ограничения и физиологические – усталость после тяжелой работы. Помню и другие яркие моменты, например, праздник Нептуна, когда можно было официально подурчиться, разрисовав тело гуашью и нарядившись в ветوشь. Действо проходило на берегу реки, при значительном стечении благодарных зрителей...

Второй мой стройотрядовский эпизод связан со знаменательным 1980 годом. В этот олимпийский год я был направлен врачом в студенческий строительный отряд «Украина», который дислоцировался в городе Гагарин Смоленской области.

Особенностью Всесоюзного гагаринского интеротряда было то, что он включал в себя несколько отдельных ССО, каждый из которых представлял определенную республику или город-герой. Украину представлял наш отряд с соответствующим названием. Большинство личного состава – студенты Харьковского авиационного института, но были еще и привлеченные лица, студенты архитектурных и театральных факультетов харьковских вузов...

Роль врача в стройотряде неоднозначна. С одной стороны, он в определенной мере ответственен за здоровье бойцов (хотя не имеет еще права на медицинскую деятельность!), а значит, обязан сидеть в медпункте, лечить трудовые потери бойцов, глаза им промывать, полевую кухню контролировать и получать свою зарплату – 80 целковых. С другой стороны, врач стройотряда – тот же боец и трудовой товарищ. Да и заработать всегда хочется, навыки рабочие получить. Выбирали всегда второе...

...В интеротряде было интересно и поучительно! Весь день – тяжелый физический труд преимущественно по переноске строительных тяжестей. Вечером – колоритное представление, подготовленное одним из республиканских отрядов. Утром – сильнейший писчий спазм и последующая разминка кистей на переноске носилок с цементом.

Отношения со своими товарищами по стройотряду поддерживаю до сих пор. Встречаемся нечасто, но общность интересов сохранили. Говорим об искусстве, радуемся достижениям каждого из нас. А еще лето того далекого 1980 года ознаменовалось для меня встречей с будущей супругой...

...Сейчас я думаю, что была в этом движении и своя несомненная польза. Мы получали не только хоть и небольшую, но так необходимую заработную плату, а и сохранившиеся на всю последующую жизнь рабочие навыки. И еще, пожалуй, самое важное, – мы чувствовали себя сопричастными к большому строительству великой страны. Заблуждались? Возможно... До 1991 года оставалось 10 лет.

В.А. Коробчанский, боец ССО «Ритм» (1978 г.), врач интеротряда «Украина» (1980 г.), главный врач ССО Харьковской промзоны (1982 г.), ныне доктор медицинских наук, профессор, директор НИИ гигиены труда и профзаболеваний

НА ШЛЯХУ ДО РІВНОПРАВНОСТІ

8 березня святкувати за раз не модно. Не дивно, бо ж «Міжнародний жіночий день» асоціюється зовсім не з цивілізованим світом, а із пережитками радянської епохи з усіма її проявами чоловічого шовінізму та щоденними складнощами побуту пересічної жінки. Однак, подібне сприйняття не зовсім виправдане, адже свій початок свято бере саме у Європі, а традиція його відзначання (щоправда досить відмінна від української) зберігається там і дотепер.

Відомо, що у XIX столітті в усьому світі жінки почали активно відстоювати свої права. Але батьківщиною Міжнародного жіночого дня вважаються Сполучені Штати Америки, на території яких відбулися перші жіночі зібрання, що мали на меті привернути увагу до важких умов праці та прав жіноцтва загалом. Так, 8 березня 1857 р. у Нью-Йорку жінки пройшли маршем із вимогою покращання умов щоденної праці, надання 10-годинного робочого дня, а також рівних прав із чоловіками. Зібрання отримало назву «марш порожніх каструль», і не дало жодних результатів, окрім розігнання мирного мітингу поліцією. П'ятдесят один рік потому, і знову ж таки саме 8 березня, але вже 1908 року, нью-йоркські жінки знову спробували привернути увагу до своїх прав, зокрема, вимагали права голосу. Американські жінки виступили на честь пам'яті демонстрацій робочого жіноцтва в Америці. Так і народилося найвідоміше жіноче свято у світі, яке зараз відзначають в 40 країнах світу.

Цікаво, що обрана дата не була чітко зафіксована аж до 1917 року, коли відбувся ще один страйк робочих вже у Санкт-Петербурзі (вперше Міжнародний жіночий день святкували зовсім не 8, а 19 березня 1911 року в деяких країнах Європи, а саме в Австрії, Данії, Німеччині й Швейцарії).

З 1945 р. відзначення 8 березня набуло популярності в усьому світі, а з 1977 р. свято дійсно стало міжнародним – ООН прийняла резолюцію 32/142, закликавши всі країни проголосити 8 березня днем боротьби за жіночі права – Міжнародним жіночим днем. Як не дивно, у СРСР 8 березня доволі тривалий час було звичайним робочим днем, але у 1965р., напередодні 20-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, Міжнародний жіночий день був оголошений святковим, а отже, і вихідним. Як наслідок, подібне рішення перенесло святкування з публічного простору у приватну площину, в коло сім'ї. У приватно-сімейній атмосфері свято поступово втратило своє значення та зміст і перетворилося на день вшанування усіх жінок.

До речі, США, де свято було засновано, поступово відмовилися від нього, оскільки День матері та День святого Валентина

набирали обертів. Головним жіночим святом тут є День матері, який відзначають 11 травня. Жінки в цей день не готують, не працюють, тільки приймають вітання, святкові листівки та подарунки. Діти приїжджають до своїх матерів або вітають їх по телефону.

В Італії 8 березня жінки святкують без чоловіків. Офіційно цей день не є вихідним, але італійки не уникають можливості весело провести час. Вони збираються жіночими компаніями і йдуть у бар або кафе.

У Китаї 8 березня є вихідним днем, але тільки для жінок. Китайки збираються разом й гуляють у парку. Найкрасивіші дівчата столиці можуть взяти участь у конкурсі «Міс Пекін», який проводиться щорічно в цей день. Коли жінки повертаються додому, їх чекають улюблені чоловіки з приготовленою вечерєю.

8 березня в Іспанії – день жіночого протесту, це той день, коли активістки феміністського руху публічно висловлюють невдоволення. У 2009 р. навіть Секретар зі зв'язків з громадськими рухами правлячої Соціалістичної Партії Іспанії Педро Серол, якщо можна так сказати, став «феміністом»: він приєднався до ходи, організованої Жіночою Асамблеєю, і навіть закликав чоловіків взяти участь у протесті проти «чоловічих порядків».

Як Міжнародний день солідарності жінок 8 березня відзначається в Греції, але святкують його в основному комуністи.

У 1979 р. Генеральна Асамблея ООН схвалила «Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок», яку ратифікували 150 країн (у тому числі й Українська РСР 1980 р.). Країни-учасниці не лише визнавали існування фактів дискримінації жінок, а й брали на себе зобов'язання проводити заходи та докладати зусиль до їх ліквідації. З 1996 р. щорічні святкування Міжнародного дня прав жінок під егідою ООН відбуваються під певним гаслом, у якому наголошено на одній із проблем, із якими доводиться стикатися жінкам на шляху до рівноправності.

Цікавим є той факт, що враховуючи політичне походження свята 8 березня, православна церква його не визнає.

5 березня 2013 р. на засіданні Верховної Ради України було висунуто пропозицію зробити 8 березня робочим днем, але її не підтримали і навіть не стали розглядати. За результатами дослідження, проведеного в період з 1 по 17 лютого 2012р., більшість опитаних українців (91%) не підтримали ідею скасувати свято 8 березня, «за» – були всього 5% громадян, а решта 4% не змогли визначитися з відповіддю. Проте трапляються поодинокі спроби відмінити його. 5 березня 2013 року в місті Коломия (Івано-Франківська область) рішенням міської ради скасували це свято. Причину сформулювали так: «Це свято, як і День захисника Вітчизни, і День перемоги, не сприяє духовному збагаченню українців».

Наразі жіночі організації України докладають чималих зусиль, щоб повернути Міжнародному жіночому дню первісний зміст: відстоювання прав жінками і подолання гендерної дискримінації. Зупинятися на досягнутому не варто, українські жінки здатні на більше! Буде можливість замислитися над цим саме 8 березня – у Міжнародний день прав жінок.

Катерина Карпенко, професор кафедри філософії, директор Центру гендерної освіти ХНМУ,

Наталія Завгородня, аспірантка кафедри психіатрії, наркології та медичної психології, член організаційної ради ЦГО ХНМУ

Мисли, афоризми и шутки выдающихся женщин

- СПИД – классический пример гола, который человечество забило в собственные ворота. *Принцесса Анна*
- Женщиной не рождаются, ею становятся.
- Нагота начинается с лица, бесстыдство – со слов. *Симона де Бовуар*
- Взывать к чуду – развращать волю.
- У надежды глаза так же велики, как и у страха.
- Любовь нерассказуема. *Зинаида Гиппиус*
- Мы не от старости умрем – от зависти умрем.
- Я не изучаю жизнь. Жизнь изучает меня. *Инна Гофф*
- Очарование – это невидимая часть красоты, без которой никто не может взглянуть по-настоящему красивым.
- Красота – это самоощущение, и оно отражается в твоих глазах. Это не физическое явление.

- Характер – важнейшее слагаемое красоты.
- Трудно стать неотразимой, если ты ленива.
- Всем, что вы видите, я обязана спагетти.
- Одежда – самое простое средство раскрытия личности.
- Прическа влияет на то, как складывается день, а в итоге и жизнь.
- Мужчина, воплощающий в себе все лучшие качества, – сущее наказание. *Софи Лорен*
- Я приехала в Голливуд, не вставив новых зубов, не поменяв форму носа и не сменив имени. Это делает мне честь.
- Не думаю, что мы и мужчины равны. Мы выше. *Барбара Стрейзанд*
- Мужчинам – их права, и не больше того; женщинам – их права, и не меньше того. *Сьюзен Энтони*

Загадка для мужчин

Кажеться, шутки о том, що жінки сама не знає, чого хоче, настільки избиті, що сміятися почти неприлично. Очень подходить в этой ситуации нелегкое слово «мейнстрим».

Многие мужчины искренне считают, что женщину тяжело понять. Но парадокс в том, что женщина женщину поймет всегда.

Спроси у любой, сложно ли ей понять свою подругу, знакомую или кол-

легу, и она с недоумением посмотрит на вас, мол: «О чем это вы, что в этом сложного? Вот же она четко и ясно дала понять, что вон тот мужчина ей нравится. А вот она откровенно говорит, что хочет, чтобы вы подарили ей цветы». Что значит, она говорит совсем другое? Да не другое! Ну и что, что она плачет и говорит, что ей все надоело и она устала? Вот и переводите, это значит: «Ну подойди же скорее, скажи что-нибудь, только не молчи. Скажи, что я тебе нужна, скажи, что ты меня все так же любишь и принимаешь любую, даже когда я плачу и переживаю. Подойди ко мне, скажи, что мы со всем справимся, обними меня».

А если вы уж совсем не понимаете, что хочет женщина, то запишите себе где-нибудь наши основные привычки, слова и действия, а напротив напишите перевод, как в англо-русском словаре.

А вообще, может, на самом деле,

это не мы виноваты, а вы? Вместо того, чтобы сесть и разобраться, начинаете сразу жаловаться на свою нелегкую судьбу. Парадокс, но женщина понимает не только женщину, но и мужчину. Так может, дело совсем не в нас, подумайте.

И если уж совсем откровенно, смешно все это только в том случае, когда ты мужчина. А представь, как жить нам, когда в голове такой кавардак?

К чему я это все веду? Да к тому, что нам тоже зачастую несладко живется, особенно когда мы сами не понимаем, чего хотим. Вывод прост: дорогие мужчины, берегите нас, заботьтесь о нас, балуйте и любите. И самое главное – делайте это не только 8 марта, а всю жизнь! Тогда, может, и тараканы в наших головах немного поутихнут.

Дарья Кузнецова

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

МУЗИ СЛОБОЖАНЩИНИ

Живопис – це поезія, яку бачать,
А поезія – це живопис, який чують.

Леонардо да Вінчі

Христина Алчевська

Кожна людина вважає місце, де вона народилася й живе, найкращим куточком на Землі. Для нас таким є Харків – невтомний трудівник, гостинний господар, допитливий дослідник, талановитий майстер. Харків відрізняється своїми мистецькими надбаннями, і ми горді з того, що маємо справжню скарбницю талантів. За всіх часів Слобожанщина була багата на літературні таланти. А понад усе пишеться її жінками – це вони жили, творили, возвеличували рідний край, працювали на благо Слобожанщини. Ось славетні імена жінок-поетес, літературознавців, громадських діячок: Христина Алчевська, Наталя Забіла, Наталя Матюх, Оксана Мардус, Ольга Тараненко, Римма Катаєва, Ніна Супруненко, Катерина Перелісна, Ірина Мироненко.

«Мене не викреслите при всьому бажанні з історії ніяк...» – ці слова Христини Алчевської стали пророчими. **Христина Олексіївна Алчевська** (1882–1930) – донька Христі та Олексія Алчевських – відома українська поетеса, перекладачка. Її поетичний доробок досить великий: 12 збірок, кілька поем. Серед них – «Туга за сонцем», «Сонце з-за хмар», «Пісня життя», «Вишневий цвіт», «Пісня серця і просторів». Головна мета її творчості – нагадувати співвітчизникам про поняття національної гідності та честі. Свою відданість рідній Землі вона висловила в поетичних рядках:

Найкращий цвіт свого життя
Я віддала отій країні,
Де стільки мрій живе в піснях
І в січовій вита руїні...

Наталя Львівна Забіла (1903–1985) народилася у дворянській родині з великими мистецькими традиціями. Закінчила

Харківський інститут народної освіти. Учительювала в Люботині. У 1926 році вийшла її перша книга поезій «Далекий край». Понад половини її поетичних і прозових збірок адресовані юному читачеві. Творчий доробок Н. Забіли характеризується різноманітністю тем і жанрів. Не випадково український поет Валентин Бичко назвав її творчість «материнською піснею, цікавою, барвистою, розумною, клопіткою, дбайливою».

Ніна Анатоліївна Супруненко (1953) – авторка збірок «Дарунок долі», «Кольорові сни», «У лабіринтах болю і розлуки», лауреат премії ім. Олександра Олеся, член Національної Спілки письменників України. До кожного українця сьогодні звернені такі її актуальні рядки:

Ми живемо думками в Україні.
Де б ти не був – у горах чи в долині,
Вона тебе, як мати, зустріча
А ти завжди їй був хорошим сином?...

Все менше сон-трави і горицвіту,
Все більше бур'яну... Що з ним робити?
Рук не шкодуючи, з корінням виривай –
Без боротьби у світі не прожити!

Такі різні жінки, такі різні долі, але є те потаємне, ніжне, невимовне, що об'єднує їх. Це поезія. Жіноча поезія. Чи є різниця між поетом-чоловіком і поетом-жінкою? У чому виявляється різниця між чоловічою і жіночою поезією? А в чому різниця між батьківським і материнським словом, між батьковою й маминою любов'ю?...

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови,
основ психології та педагогіки

О.В. Самолисова, С.А. Унковська

Наталя Забіла

Ніна Супруненко

НА РІВЕНЬ ВИЩЕ

*Хто допомагає іншим, той ніколи
не залишиться без допомоги.
Р.У. Емерсон*

Кожна людина з самого дитинства упродовж усього життя отримує деякі елементарні медичні знання. Спочатку найпростіші, як-то використання меду, малини та лимону при застуді, а потім, з досвідом, знання деякого спектра ліків та вміння виконувати нескладні медичні процедури, наприклад, інгаляції. Всі ці навички за життя стають у нагоді кожному – звичайною застудою хворіють всі хоч раз на рік. Що ж поробиш? Але

все це розраховано саме на хвороби як стани, що розвиваються поступово, і загалом не загрожують життю того, хто занедужав. При таких захворюваннях завжди є час і лікаря викликати, а то навіть і прийти до нього самому. А як же бути з тими станами, що виникають раптово, зненацька,

й не просто погіршують здоров'я людини, а безпосередньо загрожують її життю?

«Яку цінність має для Вас життя? Вчора, сьогодні, декілька хвилин тому? Людське життя безцінне. Усім знайома ситуація, коли на вулиці або у транспорті людині стає погано, і ми як майбутні лікарі в першу чергу маємо усвідомлювати свою відповідальність, бути готовими допомогти кожному, хто цього потребує, завжди бути волонтером».

На жаль, у нашій країні на сьогодні, окрім лікарів-анестезіологів, реаніматологів, хірургів, медсестер відповідного профілю, а також рятувальників, мало хто володіє навичками домедичної допомоги при раптовій зупинці серця, а про використання дефібрилятора за зразком європейців, що мають їх всюди, де є скупчення людей, годі й казати! А враховуючи, що перші хвилини після того, як людина знепритомніла, є найбажанішими для проведення заходів щодо повернення її до життя (якщо казати про їх ефективність), то ситуація зовсім сумна, тому що вірогідність того, що десь поблизу буде кваліфікований лікар, коли трапиться таке лихо, мізерна.

Всі ці прикрі факти стали передумовою виникнення такої програми, як «Медичний Волонтер», яку заснували Всеукраїнська асоціація студентів-медиків і Всеукраїнська рада реанімації (ресусцитації) та екстреної медичної допомоги. Її мета у тому, щоб максимально навчити всіх, хто бажає, навичкам домедичної допомоги — BLS (Basic Life Support – Базова підтримка життєдіяльності). Завдання навчити майбутніх інструкторів, тобто тих, хто згодом сам матиме змогу навчати інших, взяв на себе Навчальний центр медицини катастроф славетного міста Києва.

І ось з усієї країни студенти-медики, зібрані в групи від кожного університету, попрямували до Києва, як маленькі річечки прямують до величезного Дніпра.

Курс тривав два дні, що були сповнені знань, практичних відпрацювань нових навичок, питань та відповідей. Також вони

запам'ятались прогулянками по Києву, новими знайомствами та спогляданням численних київських пам'яток, бо навіть самі вулиці дихають тут старовиною та прекрасним величним спокоєм.

«Про ці два дні можна зі впевненістю сказати – саме в той час, саме в тому місці. Я завжди любила Київ, та цього разу він ще більше став «моїм» містом. Старий, сірий, сумний, але надихаючий. Хотілось встигнути зробити все, і це майже вдалося (не вдалося поспати, та на це і не дуже розраховували – гуляти столицею привабливіше)».

Кожна нова крихта знань була старанно відпрацьована на манекенах, ще й по декілька разів. Працювали всі – адже як інакше допомогти потерпілому, коли всі знання тільки формальні та суто теоретичні?

Наприкінці навчання відбулося те, чого ми трохи боялися – стрес-тест. «За лаштунками» самого цього тесту ми й самі вигадали декілька десятків сценаріїв, як все це може відбуватися, й подумки, наскільки могли, вже допомогли декільком десяткам поранених, доки настанала наша черга виходити на «поле бою». Випробування пройшло ніби за хвилину – і чого було так хвилюватися? Ми старанно допомагали, докладали усіх зусиль!

«При проходженні ситуативного стрес-тесту зрозуміли, що таке працювати в команді. І хоча в перші секунди розгубилися, але відразу згадали все, чому нас навчили за ці дні, дружно взялися за діло й успішно впоралися, вкотре переконалися, що спільна справа об'єднує».

І тільки потім, за обговоренням, нам здавалося, що непогано було б пройти ще декілька тестів, щоб у реальній складній ситуації, якщо вона трапиться, точно не розгубитися.

Найурочистішим був час вручення сертифікатів, з якими ми отримали почесне звання інструктора, а також відповідальність і обов'язок навчати всіх, хто виявить таке бажання, заради людей, що потребуватимуть допомоги тут і зараз.

«Курси пройдено, сертифікати отримано – з головою метою подорожі впоралися. Та важливіше навіть не те, ЧОМУ ми навчилися, а те, ЯК ми це робили. З ентузіазмом і запалом в очах, незважаючи на збите дихання і втомлені руки. Потяг до нових знань дійсно хочеться зберегти протягом професійного шляху. Більше зустрічати таких чудових людей, як наш інструктор Іван, організатор проекту Ярослава, і друзі, веселі, розумні студенти Дніпропетровського і Харківського ВНЗ».

І тепер студенти-медики, які пройшли курс, повезли по всій країні, в кожен її куточок, нові знання, що рятують життя.

Викладачі-інструктори ХНМУ: Альона Шульга, Анастасія Донська, Наталія Денчик (III медфакультет), Олеся Зайцева (IV медфакультет)

СУМУЄМО

Світлої пам'яті В'ячеслава Миколайовича Зовського

16 лютого після тривалої хвороби пішов з життя доцент кафедри біоорганічної хімії В'ячеслав Миколайович Зовський.

Закінчивши у 1968 році Харківський державний університет ім. Горького, В'ячеслав Миколайович усе своє життя присвятив науково-дослідній та педагогічній діяльності. Працював у НДІ гігієни і праці, а останні 15 років – у ХНМУ на кафедрі біоорганічної хімії.

Глибокі наукові знання, високі моральні якості та прагнення допомогти молодим ученим у засвоєнні нових методів дослідження завжди було пріоритетом світогляду В'ячеслава Миколайовича. Світла пам'ять про прекрасного вченого, педагога та людину назавжди збережеться у наших серцях.

Кафедра біоорганічної хімії

СТУДЕНТСЬКА РАДА

ВІДБУЛАСЯ ЗВІТНО-ВИБОРЧА КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ХНМУ

19 лютого відбулася звітно-виборча конференція студентського самоврядування Харківського національного медичного університету.

На порядку денному були заслухані питання «Про результати роботи Студентської ради університету протягом 2014 року та завдання на наступний рік», «Обговорення та прийняття нової редакції Положення про студентське самоврядування Харківського національного медичного університету», «Про затвердження кошторису Студентського самоврядування ХНМУ на 2015 рік», «Про проведення виборів до складу Студентської ради ХНМУ у зв'язку зі змінами в структурі студентського самоврядування університету, викликаними змінами в Законі про ВШ» та розглянуті поточні справи.

В обговоренні взяли участь проректор з науково-педагогічної роботи професор Іван Летік, заступник декана III медичного факультету Олексій Троценко, координатори секторів студентського самоврядування Анастасія Рождественська, Дар'я Молчанюк, Анастасія Піскарьова та голови Студентських рад гуртожитків № 2 і 6 Олена Погребняк і Олександр Ратушний.

У своєму виступі голова Студентської ради ХНМУ Дар'я Брачкова презентувала досягнення студентського самоврядування університету за минулий рік у цілому та окреслила головні завдання, над якими студентська громада працюватиме в наступному році. Делегати конференції одногослосно оцінили діяльність Студентської ради ХНМУ та її голови Дарії Брачкової як «задовільно». Прийняли нову редакцію Положення про Студентське самоврядування в Харківському національному медичному університеті та затвердили новий склад Студентської ради університету.

На завершення конференції Іван Васильович привітав новообраний склад Студентської ради та побажав їм успіхів у цікавій і суспільно важливій справі.

Анастасія Піскарьова, голова сектору медіа-простору

⚠ ЗАПОБИГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГИ

Сильний вітер, шквали та смерчі

Сильні вітри, шквали та смерчі – стихійне лихо, яке виникає будь-якої пори року. Синоптики відносять їх до надзвичайних подій із помірно швидкістю поширення, тому найчастіше за все вдається оголосити штормове попередження.

Дії при загрозі стихійного лиха та отриманні штормового попередження

Уважно слухайте інформацію по телевізору та радіоприймачу щодо обстановки (час, напрямку руху й силу вітру) та рекомендацій про порядок дій. Зберігайте спокій, попередьте сусідів, надайте допомогу інвалідам, дітям та людям похилого віку. Підготуйте документи, одяг та зберіть найбільш необхідні й цінні речі, невеликий запас продуктів харчування на декілька днів, питну воду, медикаменти, кишеньковий ліхтарик, приймач на батарейках. Підготуйтеся до відключення електромережі, закрийте газові крани, загасіть вогонь у грубах. Щільно закрийте вікна, двері, горючі люки і вентиляційні отвори; віконне скло заклейте, по можливості, захистіть

віконницями або щитами. Навчть дітей, як діяти під час стихійного лиха. Не відправляйте їх у такі дні до дитячого садка та школи.

Під час стихійного лиха

Уникайте паніки, при необхідності надайте допомогу інвалідам, дітям, людям похилого віку та сусідам. Перейдіть у безпечне місце. Сховайтеся у внутрішніх приміщеннях – коридорі, ванній кімнаті, коморі або підвалі. Увімкніть приймач, щоб отримувати інформацію. Не намагайтесь перейти в іншу будівлю – це небезпечно. Не користуйтеся ліфтами – електромережу можуть раптово вимкнути. Якщо ви на відкритій місцевості, притисніться до землі на дні будь-якого заглиблення (яру, канами, кювету), захищаючи голову одягом чи гілками дерев. Зупиніться, якщо ви їдете автомобілем. Не ховайтеся у ньому, а виходьте і швидко знайдіть місце у міцній будівлі або на дні будь-якого заглиблення.

Дії після стихійного лиха

Заспокойте дітей та тих, хто отримав психічну травму в результаті лиха, оцініть ситуацію. Допоможіть, по можливості, постраждалим, викличте медичну допомогу тим, хто її потребує. Переконайтеся, що ваше житло не зазнало ушкодження. Перевірте зовнішнім оглядом стан мереж електро-, газо- та водопостачання. Не користуйтеся відкритим вогнем, освітленням, нагрівальними приладами, газовими плитами і не вмикайте їх до того часу, доки не будете впевнені, що немає витoku газу. Перевірте, чи не існує загрози пожежі. Не виходьте відразу на вулицю – через кілька хвилин шквал може повторитися. Будьте дуже обережні, виходячи з будинку. Остерігайтесь частин конструкцій та предметів, які нависають на будівлях, обірваних дротів від ліній електромереж, розбитого скла та інших джерел небезпеки. Тримайтеся подалі від будинків, стовпів електромереж, високих парканів та ін.

Е.І. Довгяло, МВН міських курсів ЦЮ м. Харкова
М.М. Волошук, начальник штабу ЦЗ університету

АЛЬМА МАТЕР – 210

Їх імена вписані в славетну історію вищої медичної школи Харкова

Крилов Володимир Платонович
(1842-1906) – завідувач
кафедри патологічної анатомії

Шатілов Петро Іванович
(1869-1921) – завідувач
кафедри факультетської терапії

Лашкевич Валеріан Григорович
(1835-1888) – завідувач
кафедри факультетської терапії

Ванцетті Тіт Лаврентійович
(1809-1888) – завідувач
кафедри хірургії

С любимыми не расставайтесь...

*И каждый раз навек прощайтесь,
Когда уходите на миг!*

Есть особенные истории, которые западают в самую глубину души и навсегда остаются в памяти, какие бы времена и расстояния ни отделяли нас от событий, которые переживали герои нашего повествования. Такой историей в канун Дня влюбленных и приближающегося праздника Дня Победы мы захотели поделиться со своими друзьями.

В музее истории Харьковского национального медицинского университета хранится старая черно-белая фотография времен Великой Отечественной войны. С фотографии смотрят на нас счастливые лица молодых людей – парня и девушки, одетых в военную форму. Они любят друг друга, это видно сразу, и они счастливы, ибо вместе. Это студенты 5-го курса военно-медицинского факультета 1-го Харьковского медицинского института – Ольга и Трофим Вышинские.

Молодые люди встретились в 1937 г. в Днепрпетровске, где поступили на педиатрический факультет медицинского института, а уже на третьем курсе поженились. Тогда они еще не знали, как мало времени судьба им отвела быть вместе.

В 1939 г. началась Вторая мировая война, навсегда изменившая миллионы человеческих судеб. СССР все еще жил мирной жизнью, но и здесь постепенно начинали готовиться к неизбежному. В августе 1940 г. Трофим и Ольга были мобилизованы в армию и продолжили учебу на военно-медицинском факультете 1-го ХМИ. Жизнь шла своим чередом, в марте 1941 г. у них родился сын Валерий. А 22 июня немецкие войска вторглись на территорию Советского Союза, и все слушатели факультета дружно подали рапорты с просьбой отправить их на фронт. Как вспоминала Ольга: «Моему Валерику было уже 5 месяцев, и я сочла возможным и необходимым ехать вместе с ребятами в С.К.В.О., куда отправилась группа под командованием Вышинского Троши. И никакие: «Как же?! Ты с ума сошла! Куда же ты?! Подумай!» не могли меня остановить».

Впопыхах в военкомате не обратили внимания на то, что у Ольги был грудной ребенок, и ее направили мл. врачом 12-го мотострелкового полка. Пришло время расставаться с мужем – ему предстояло отбыть в другом направлении. «Нас Троша проводил до первой станции. Стоим мы с ним в тамбуре вагона, Валерик спит у него на руках, а у мужа по щекам льются крупные слезы, и он мне говорит: «Не увижу я вас больше – чувствую, погибну. Если останетесь в живых, воспитай Валерика Человеком, вспоминайте меня. И еще: пусть он живет в Днепрпетровске. Всякое может быть! Если оста-

нусь в живых, то искать вас мне легче будет в родном городе».

Так они и расстались, разъехались навсегда в разные концы страны. Полк Трофима воевал под Харьковом. 14 мая 1942 г. там же он попал в окружение. Трофим, будучи командиром, отпустил всех медработников выходить из окружения поодиночке, а сам с более чем сотней раненых тоже пытался выйти к своим. Однако им не суждено было остаться в живых. Как рассказывали после окончания войны Ольге, немцы, захватив раненых в плен, пообещали оставить их в живых, если они выдадут комиссаров. Трофим Вышинский, пытаясь спасти жизни своих подопечных, вышел из строя сам. Его расстреляли, а за ним и всех остальных. Последними его словами были: «Прощайте, Родина, мой сыночек, жена, мама и...», – фразу ему уже не дали закончить.

Ольге посчастливилось выжить. Она прошла долгий и страшный путь сквозь тяготы войны, работая в госпиталях, оперируя раненых, надеясь на встречу с мужем. Очень долго она не могла поверить, что его нет в живых: «Я и в войну, и после все разыскивала Трошу, но на запросы получала ответ: «Не значится». Более 40 лет поисков прошло напрасно, прежде чем Ольге удалось найти в Белгородской области братскую могилу – место захоронения Трофима. Его фамилия не значилась в списках на стеле, но любящее сердце жены подсказало, что ее любимый покоится именно здесь. В действительности оказалось, что во время составления перечня имен многие фамилии складывали из обрывков документов, которые по истечении времени пришли в негодность, поэтому вместо «Вышинский» на стеле значилось «Вишневский». Только благодаря невероятным усилиям и вере Ольге удалось восстановить справедливость. Но даже убедившись в том, что ее муж погиб и уже много лет покоится в земле, она продолжала его ждать: «Он все мечтал поехать в Австралию и вообще – везде. Так я и по сей день все жду: «А вдруг объявится!». И сын Валерий по желанию отца жил в Днепрпетровске.

С любимыми не расставайтесь... К сожалению, во время войны этот постулат не выполним. И сколько любящих сердец осиротело тогда, да и продолжают терять любимых в наше нелегкое время. Всем влюбленным желаем счастья, мира и согласия. Цените друг друга, прощайте друг другу, учитесь понимать друг друга и «каждый раз навек прощайтесь, когда уходите на миг».

Елена Семененко, хранитель фонда музея истории ХНМУ

Жаль, что это лишь во сне

Многие из нас теряют своих близких и любимых людей. Теряют не просто так, не по своей прихоти, не по своей гордости, не из-за банальной ссоры, а по воле небес... Но их любовь мы ощущаем несмотря ни на что... Они с нами в наших сердцах и мыслях, и от этого никуда не деться.

Однажды придет этот день, я открою дверь, а за ней будешь стоять Ты. Улыбнешься и скажешь: «Любимая, я очень долго ждал тебя! Я хочу войти, вернуться в твою жизнь сильным теплым июльским ветерком окутать твоё тело нежностью и заботой».

Я немного застыну у порога, ведь для меня это будет неожиданно...

Где же ты раньше был, дорогой мой!?

Сколько же лет о тебе не было ничего слышно? С кем ты был...

Твой пыл немного утихнет, ты тихонько попросишь зайти, я пущу тебя. Ты снова, как раньше, уверенной походкой пройдешь на кухню, поставишь тихонько турку на огонь и, медленно помешивая, начнешь варить кофе.

Да, я помню этот кофе, помню, как ты каждое утро заваривал его и приносил мне в постель. Он был миндально-сладким и чуть горьким на вкус, а аромат... невозможно спутать ни с чем...

Я, как замороженная, присяду на стул и стану пристально наблюдать за твоими движениями, мне хотелось бы наблюдать за ними вечно...

Вот кофе и готов, ты берешь две чашки и впервые небрежно наливаешь, немного расстроившись, подаешь мне... Я, предвкушая сладкий вкус, делаю глоток и... ощущаю горечь, о какая же это горечь!

От этой горечи я просыпаюсь, ворочаясь в постели, тебя не нахожу, но ты как всегда рядом со мною, каждое утро смотришь на меня с этого фото, на котором ты очень молод и счастлив.

Судьба не дала нам шанса на этой земле быть вместе, но каждую ночь ты оберегаешь меня, ты завариваешь мне свой ароматный кофе и целуешь нежно в щечку... Жаль, что это лишь во сне.

Татьяна Кулык, студентка (II медфакультет)

Визнаний авторитет талановитого лікаря

30 січня 2015 року виповнилось 80 років з дня народження доктора медичних наук, професора Георгія Павловича Істоміна, професійний, науковий та творчий шлях якого невід'ємно пов'язаний з Харківським медичним університетом.

Георгій Павлович народився в м. Харкові в сім'ї лікарів, його дитячі спогади пов'язані з життям військових госпіталів, у яких служили його батьки. У 1959 році Г.П. Істомін закінчив Харківський медичний інститут, після чого працював у Новодолазькому районі Харківської області загальним хірургом. У 1963 році вступив до аспірантури при Харківському науково-дослідному інституті ортопедії та травматології ім. проф. М.І. Ситенка. Під керівництвом професора В.Ф. Трубнікова виконав і в 1965 році захистив кандидатську дисертацію, присвячену лікуванню вогнепальних переломів. У ці роки, в атмосфері особливого «ситенківського» духу творчості, традицій фундаментальності та новаторства в науці, народився тандем вчителя та учня, який тривав протягом багатьох років їх сумісної праці.

У 1966 році Георгія Павловича запросили на посаду доцента кафедри травматології, ортопедії та військово-польової хірургії Харківського медичного інституту. Тут він проявив свій талант як викладач, автор багатьох навчально-методичних видань для студентів та молодих спеціалістів. Його лекції відрізнялись змістовністю, академічною манерою викладання, цікавими клінічними прикладами. Студенти любили його як спеціаліста, який не тільки давав теоретичні знання, але й формував необхідні практичні навички. Багатьох кафедральних гуртківців Г.П. Істомін зацікавив травматологією та ортопедією, а також підтримував їх на початку професійної кар'єри, особливу увагу приділяв роботі з клінічними ординаторами, аспірантами, молодими вченими та викладачами.

На початку 70-х років минулого століття за ініціативою академіка О.О. Коржа українські ортопеди-травматологи почали поглиблене дослідження медичних аспектів дорожньо-транспортного травматизму – проблеми, яка й на сьогодні залишається актуальною для більшості країн світу. У той час клінічною базою кафедри травматології, ортопедії й військово-польової хірургії Харківського медичного інституту стала багатопрофільна міська лікарня швидкої невідкладної медичної допомоги. Протягом тривалого часу Георгій Павлович, який відповідав за наукову роботу кафедри, координував проведення широкого спектра досліджень з цієї проблеми і під керівництвом В.П. Трубнікова, у тісному співробітництві з ученими Інституту ім. проф. М.І. Ситенка, суміжних хірургічних спеціальностей та судовими медиками, узагальнював їх результати.

Серед численних наукових праць у вітчизняних та закордонних видавництвах особливе місце посідає серія з 5 монографій, присвячених найбільш актуальним проблемам дорожньо-транспортного травматизму та лікуванню політрам. Першу з них «Травматизм при дорожньо-транспортних проис-

шествиях» у співавторстві з В.Ф. Трубніковим надруковано в 1977 році. На основі дослідження більш ніж 4000 випадків подана клініко-епідеміологічна та клініко-нозологічна характеристика травматизму при дорожньо-транспортних випадках, розглянуті типові механізми виникнення пошкоджень та концепція їх поетапного лікування, проаналізовані розповсюджені ускладнення й діагностичні помилки. Логічним продовженням цієї роботи стала монографія «Клиника, диагностика и лечение тяжелых поврежденных при дорожно-транспортных происшествиях», видана в 1980 році у співавторстві з В.Ф. Трубніковим, В.Т. Зайцевим, А.К. Флоріянном та В.Г. Черненковим. Розглянуті в цій роботі клініко-патогенні аспекти алгоритму проведення діагностичних і лікувальних заходів при тяжких множинних та поєднаних пошкодженнях стали теоретичною базою для створення в нашій країні відділень політравми. Одне з перших таких відділень було відкрито за ініціативою авторів цієї монографії в Харківській міській клінічній лікарні швидкої та невідкладної медичної допомоги за підтримки її головного лікаря доц. О.С. Зайцева та завідувача кафедри травматології й ортопедії проф. Д.Д. Бітчука. Подальші дослідження проблем дорожньо-транспортного травматизму і політрам свідчили про необхідність удосконалення відновного лікування пацієнтів з наслідками множинних та поєднаних пошкоджень, чому й була присвячена монографія «Реабилитация пострадавших при дорожно-транспортных происшествиях» (В.Ф. Трубніков, Г.П. Істомін, Д.О. Яременко та ін., 1986).

Багаторічні дослідження різноманітних аспектів однієї з найбільш гострих медико-соціальних проблем кінця ХХ ст. зробили Георгія Павловича визнаним авторитетом не тільки серед травматологів-ортопедів, але й серед спеціалістів суміжних хірургічних спеціальностей. У 1990 році за сукупністю наукових праць він захистив докторську дисертацію «Организация и лечение пострадавших при дорожно-транспортных происшествиях» і був обраний професором кафедри травматології та ортопедії Харківського медичного університету.

Зміни структури травматизму й досвід роботи спеціалізованих відділень політрам змусили ретельніше розглянути питання щодо госпітального лікування важких травм. Результати цих досліджень увійшли до монографії В.Ф. Трубнікова та Г.П. Істоміна «Первая врачебная помощь пострадавшим при дорожно-транспортных происшествиях» (1991).

Дивлячись на Георгія Павловича важко було уявити, що цей солідний професор до п'ятидесятирічного віку залишався завзятим мотоциклістом. Можливо, ця обставина разом з багаторічним досвідом травматолога-ортопеда підштовхнули його до вивчення специфіки характерних для цього виду транспорту пошкоджень і особливостей їх діагностики та лікування. Монографію В.Ф. Трубнікова, Г.П. Істоміна та М.М. Тагаєва «Тяжелые мотоциклетные травмы» (1993) опублікували, на жаль, вже після його передчасної смерті 4 грудня 1992 року.

Г.П. Істомін був широко ерудованою, інтелегентною, доброзичливою людиною. Він користувався повагою пацієнтів, студентів та співробітників Харківського медичного університету, міської лікарні швидкої та невідкладної медичної допомоги, товариства ортопедів-травматологів, які зберігають теплі спогади про нього.

Кафедра травматології та ортопедії

История ХНМУ в документах

**Сообщение
проф. Ванцетти
о предоставлении
программы
по оперативной
хирургии
на 1851/52 акад. год**

**Письмо ректора
университета совету
медицинского
факультета о вакансии
на должность
преподавателя
патологической
анатомии (1851)**

**Расписание
экзаменов
на медицинском
факультете
(1911)**

СПОРТ

ПІДСУМКИ
ФАКУЛЬТЕТСЬКОЇ
СПАРТАКІАДИ

17 лютого на базі кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я пройшла спартакіада між факультетами ХНМУ з лижного спринту. У ній змагалися студенти I–IV медичних факультетів.

У спартакіаді взяли участь як досить вмілі спринтери, так і ті, для кого ці змагання були першими у житті. Найкраще проявив себе IV медичний факультет. У командному заліку хлопці посіли I місце, а дівчата – II. Перше місце серед дівчат отримав III медичний факультет. В особистому заліку першим став студент IV медичного факультету Ігор Давіденко, серед жінок – студентка IV медичного факультету Катерина Тома.

Загальна таблиця лідерів виглядає так:

Командний залік	
Хлопці	Дівчата
1. IV медичний факультет	1. III медичний факультет
2. II медичний факультет	2. IV медичний факультет
3. I медичний факультет	3. II медичний факультет
4. Стomatологічний факультет	4. I медичний факультет
5. III медичний факультет	5. Стomatологічний факультет
Особистий залік	
Хлопці	Дівчата
1. Ігор Давіденко (IV медичний факультет)	1. Катерина Тома (IV медичний факультет)
2. Дмитро Докалов (II медичний факультет)	2. Людмила Дуреко (III медичний факультет)
3. Андрій Позднік (IV медичний факультет)	3. Олена Шамрова (III медичний факультет)

Підбиваючи підсумки змагань, можна сказати, що студенти зберегли добрий настрій та все обійшлося без травм. Окрема подяка викладачам кафедри фізичного виховання, які допомагали своїм студентам порадами, настановами та морально підтримували учасників.

Андрій Ключев, голова сектору медіа-простору студентського самоврядування IV медичного факультету

КО ДНЮ СТОМАТОЛОГА

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНАЯ СХВАТКА

Понедельник начался прекрасно. "В четверг, 5 февраля, мы участвуем в игре «Что? Где? Когда?» среди поликлиник Харькова. В 13:00 в «IT safe» – сказал голос из телефона.

Праздничный турнир был приурочен ко дню стоматолога. В назначенное время в зале собрались старые друзья, новые коллеги, одноклассники и наставники, руководители и болельщики. Казалось, что это одна большая команда, хотя по регламенту было шесть. Поборются решили сотрудники Университетского стоматологического центра ХНМУ, Областной стоматологической поликлиники, 1-, 4-, 6-й и 7-й городских стоматологических поликлиник. Интерны и врачи высшей категории объединились за одним столом для того, чтобы сразиться в интеллектуальной схватке.

Алена Благовещенская, организатор и инициатор игры, глава Харьковской областной организации профсоюза работников здравоохранения Украины, прекрасно мотивировала команды к состязанию. Президент Харьковской лиги интеллектуальных

ФИЛОСОФИЯ ЖИЗНИ

Профессор и кофе

Профессор философии стоял перед слушателями, а на столе перед ним лежало несколько предметов. Когда лекция началась, он, не говоря ни слова, взял очень большую пустую банку из-под майонеза и начал заполнять ее мячиками для гольфа.

Затем он спросил студентов, заполнена ли банка? Они ответили «да». Затем профессор взял коробку с галькой и высыпал ее в банку. Он немножко потряс банку. Галька забила пространство между мячиками. Он снова спросил студентов, была ли банка полной. Они подтвердили, что это так.

Затем профессор взял коробку с песком и высыпал его в банку. Конечно же, песок заполнил все пустоты. И он снова спросил студентов, была ли банка полной. Студенты ответили «да».

Профессор взял две чашки кофе, которые стояли под столом, и вылил их в банку, наполнив все свободное место между песком.

Студенты рассмеялись. «Итак! – сказал профессор, когда все успокоилось. – Я хочу, чтобы вы представили, что эта банка – ваша жизнь».

Мячики для гольфа – это важные вещи. Это ваша семья, дети, вера, здоровье, друзья и ваши любимые увлечения. Даже если все остальное потеряно, но остались эти вещи – ваша жизнь все равно будет полной. Галька представляет собой остальные вещи, которые имеют значение. Ваша работа, дом, машина. Песок – это все остальное. Это мелочи. Если вы сначала заполните всю банку песком, – продолжил он, – в ней не останется места для гальки и мячиков для гольфа. То же самое происходит и в жизни. Если вы потратите все свое время и энергию на мелочи, у вас никогда не будет места для вещей, которые действительно важны для вас.

Обратите внимание на те вещи, которые важны для вашего счастья! Играйте со своими детьми. Заботьтесь о своем здоровье. Пригласите спутника жизни в ресторан. Станьте снова 18-летним. У вас всегда будет время на уборку дома.

Позаботьтесь сразу о мячиках для гольфа, о том, что действительно важно. Выставите приоритеты. Остальное – это песок».

Один из студентов поднял руку и спросил профессора, а что же означает кофе? Профессор улыбнулся. «Я рад, что вы задали этот вопрос. Он просто показывает, что неважно насколько полна ваша жизнь, в ней всегда есть место, чтобы выпить пару чашек кофе с другом».

игр и автор интересных вопросов Олег Кулинич увлекательно провел игру.

Хотя большинство вопросов косвенно касались стоматологии, ключом к успеху стала всесторонняя эрудиция, а так как у лучших медработников ее не занимать,

борьба развернулась не на шутку. Уже после первого тура обозначился явный фаворит – команда УСЦ ХНМУ, которая успешно унесла с собой белую фарфоровую сову и диплом за первое место. Серебро – у КУОЗ 7-й стоматологической поликлиники и бронза – у КУОЗ 4-й стоматологической поликлиники.

Поздравляем победителей турнира: Артема Курова (капитан команды), Ольгу Елисееву, Наталию Волченко, Александра Волошана, Наталию Жданову и Полину Демидову. Участники и организаторы планируют повторить соревнование, сделав турнир ежегодным. С праздником стоматолога, дорогие коллеги!

Ольга Елисеева, ассистент кафедры стоматологии

ГОФУНГОВСЬКІ ЧИТАННЯ

20 лютого на базі Харківського національного медичного університету відбулася науково-практична конференція «Гофунговські читання» на честь Юхима Михайловича Гофунга, з ім'ям якого пов'язаний розвиток стоматологічної освіти.

Офіційне відкриття конференції розпочалося зі вступного слова проrektора з наукової роботи Валерія М'ясоєдова. На конференції були висвітлені найбільш актуальні питання стоматології. Свої доповіді представили члени асоціації стоматологів Харківської області, представники Білоруського національного медичного університету, Республіканського центру стоматологічної імплантації, Вітебського національного медичного університету тощо.

Цікавими були доповіді професора Є.М. Рябокона, головного позаштатного спеціаліста зі стоматології Департаменту охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Є.В. Волосова,

представника Асоціації стоматологів Харківської області Н.М. Удовиченко та ін.

Після завершення читань відбувся «II Харківський стоматологічний фестиваль» за участю ректора Володимира Лісового, викладачів, студентів і представників практичної охорони здоров'я. На концерті були представлені виступи творчих колективів університету та гостей фестивалю, цікаві випадки з практики, гуморески та конкурси на найкращу назву до фотографії, в якому могли взяти участь усі присутні.

Жвавий інтерес викликала виставка творчих досягнень викладачів, студентів, інтернів-стоматологів та лікарів практичної стоматології, також були підбиті підсумки студентського конкурсу на найкраще науково-фантастичне есе за темою «Стоматологія у майбутньому».

*Катерина Назаренко, IV курс,
стоматологічний факультет*

ІДЕАЛЬНА ПАРА

ШИРІСТЬ ПОЧУТТІВ

Напередодні Дня всіх закоханих 12 лютого в актовій залі ХНМУ відбувся святковий конкурс «Ідеальна пара університету». У ньому взяли участь сім пар – студенти різних факультетів.

Закохані представили свої творчі номери, за які отримали оцінки від 1 до 10 балів. Компетентне журі конкурсу на чолі з Олександром Шапаренком оцінювали артистизм, талановитість конкурсантів, а найголовніше – ширість їх почуттів. Прикрасою конкурсу стали виступи творчих колективів університету, а родзинкою концерту виявився виступ фіналістів конкурсу «ХНМУ має талант» тріо під назвою "New Sound".

Переможцями журі одногослосно визначили пару студентів II медичного факультету Анастасію Єфременко та Геннадія Писаренка, які вразили глядачів своєю чуттєвою та пристрасною постановкою. «Приз глядацьких симпатій» отримали Катерина Смолякова та Олександр Шульга (II місце). Переможцями у номінації «Яскрава пара» стали Маргарита Ексарова та Савелій Васильєв, «Романтична пара» – Ганна Манзюк та Данило Баранов (коледж ХНМУ, III місце), «Гармонійна пара» – Марія Юзук та Михайло Губарев. «Мелодійна пара» – Марина Рєзнік та Кирило Лісовий. «Неймовірна пара» – Ліна Решетняк та Марк Сердюк.

Окрім цього в університеті працювала «Пошта Кохання», за допомогою якої кожен

зміг привітати свою половинку, друга або улюбленого викладача святковою листівкою!

*Олена Бушева, IV медфакультет
Марина Шкільнюк, II медфакультет*

ЮВІЛЯРИ

У лютому свій ювілей святкують: зав. кафедри фізичної реабілітації з курсом фізичного виховання та здоров'я **Андрій Георгієвич Істомін**, ст. лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Олена Іванівна Кисіль**, начальник відділу обробки інформації з лікувальної роботи **Світлана Арефіївна Костіна**, лаборант кафедри терапевтичної стоматології **Наталія Григорівна Кузьміна**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Григорій Дмитрович Лях**, бібліотекар I категорії Наукової бібліотеки **Тетяна Євгенівна Непійпа**, асистент кафедри радіології та радіаційної медицини **Ольга Іванівна Паскевич**, доцент кафедри пропедевтики педіатрії №2 **Ольга Миколаївна Плахотна**, сторож господарчого відділу **Анатолій Володимирович Ряпалов**, доцент кафедри хірургії №2 **Андрій Володимирович Сивожелізов**, лаборант кафедри терапевтичної стоматології **Ганна Петрівна Фоміна**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Любов Олександрівна Харченко**, ст. лаборант кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Олег Іванович Шушляпін**, асистент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Микола Павлович Юрченко**.

Шановні ювіляри!

*Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання
міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів,
ствілення в житті всіх благородних задумів та заповітних мрій!
Нехай у вашій оселі завжди панують любов,
щастя, злагода та сімейне благополуччя!*

АРТТерапія

Зі святом, дорогі пані!

Матеріал надали **Степан Шльомич** та **Ірина Жук**

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 27.02.2015. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. №02/19.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова